

25 Φεβρουαρίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 611/87).

-
- Έννομο συμφέρον — Παράλειψη απαντήσεως κατά παράβαση του
Αρθρου 29 του Συντάγματος — Προσβολή με την ίδια Αίτηση
Ακυρώσεως και της παραλείψεως, αλλά και της ουσίας του θέμα-
τος — Ανυπαρξία ισχυρισμού σχετικά με βλάβη από την παράλει-
ψη — Ο αιτών έπαυσε να έχει έννομο συμφέρον εναντίον της πα-
ραλείψεως, αφού προσέβαλε και την ουσία. 5
- Οδοί και οικοδομές — Ανανέωση αδείας διαχωρισμού γης σε οικόπε-
δα — Ο Περί Οδών και Οικοδομών Νόμος, Κεφ. 96 Άρθρο 5 —
Για την ανανέωση της αδείας προϋποτίθεται η έναρξη εργασιών 10
και η μη αντίθεση της αδείας με εγκύρους κανονισμούς, που είναι
εν ισχύι κατά το χρόνο της ανανέωσης.
- Ο αιτών εξασφάλισε άδεια διαχωρισμού της γής του σε οικόπε-
δα. Λίγο προτού εκπνεύσει η άδεια ζήτησε την ανανέωσή της. Δεν 15
πήρε οποιαδήποτε απάντηση. Ως αποτέλεσμα κατεχώρησε την πα-
ρούσα Αίτηση Ακυρώσεως, με την οποίαν ζήτησε ακύρωση της πα-
ραλείψεως απαντήσεως και ακύρωση της αρνήσεως ανανεώσεως
της αδείας του. Κατά το χρόνο της ισχύος της αδείας του δεν είχαν
αρχίσει οποιοσδήποτε εργασίες για την υλοποίησή της. 20
- Με βάση τις νομικές αρχές, που εκτίθενται στα πιο πάνω περι-
ληπτικά σημειώματα, το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την Αίτηση

Ακυρώσεως.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

5 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Cullen v. Republic (1974) 3 C.L.R. 101,

10 *Panayiotopoulou-Toumazi v. Nicosia Municipality* (1985) 3 C.L.R. 2405,

Siman (No. 2) v. Municipality of Famagusta (1972) 3 C.L.R. 329,

15 *C. & R. Severis Estates Ltd. v. Municipal Committee of Nicosia* (1985) 3 C.L.R. 1732,

Voyiazianos v. Republic (1967) 3 C.L.R. 239,

20 *Ioannides v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 117,

Kampouris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1165,

Skouridou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1081,

25 *Moran v. Republic*, 1 R.S.C.C. 10,

Mustafa v. Republic, 1 R.S.C.C. 44.

Προσφυγή.

30

Προσφυγή κατά της παράλειψης των καθ' ων η αίτηση να ανανεώσουν την άδεια διαχωρισμού Αρ. 30052 ημερομηνίας 8 Απριλίου, 1985.

35 Χρ. Αδάμου, για τον Αιτητή.

Γ. Ποταμίτης, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ: Εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά:

45 1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να απαντήσουν στην αίτησή του, ημερομηνίας

29 Μαΐου, 1987, για την ανανέωση της άδειας διαχωρισμού Αρ. 30052, ημερομηνίας 8 Απριλίου, 1985, είναι άκυρη και χωρίς κανένα νομικό αποτέλεσμα.

2. Δήλωση του Δικαστηρίου πως η παράλειψη των καθ' 5
ων η αίτηση να ανανεώσουν την άδεια διαχωρισμού 30052, 8 Απριλίου, 1985, είναι άκυρη και ότι παραλείφθηκε έπρεπε να είχε εκτελεστεί.

Ο αιτητής είναι ιδιοκτήτης γης με τίτλο 26222, ημερο- 10
μηνίας 29 Ιουνίου, 1981. Τεμάχιο 411, Φύλλο/Σχέδιο LIV/41, στη συνοικία Αγία Φύλαξη, έκτασης δύο στρεμμάτων και τριών προσταθιών.

Στις 8 Απριλίου, 1985, ο καθ ου η αίτηση Δήμος (ο 15
Δήμος) εξέδωσε Άδεια Διαχωρισμού της πιο πάνω γης σε πέντε οικόπεδα και ένα χωράφι (Αρ. 30052), με βάση την αίτηση του αιτητή Δ.Μ. 980/84.

Στις 6 Απριλίου, 1986, ο αιτητής με επιστολή αποτάθη- 20
κε για ανανέωσή της πιο πάνω άδειας για ένα ακόμα χρόνο, γιατί οι κατασκευαστικές εργασίες σύμφωνα με την άδεια δεν είχαν αρχίσει, επειδή το Κτηματολόγιο Λεμεσού δεν έκαμε την οριοθέτηση. Ο Δήμος δεν ανανέωσε την άδεια και δεν κοινοποίησε καμιά απόφαση στον αιτητή. 25

Στις 4 Μαρτίου, 1987, ο Δήμος με επιστολή του πληρο-
φόρησε τον Επαρχιακό Κτηματολογικό Λειτουργό Λεμε-
σού μεταξύ άλλων, ότι:-

30
"Η εν λόγω άδεια διαχωρισμού (αρ. 30052 και ημερ. 8.4.85) πρέπει να ακυρωθεί γιατί δεν είναι σύμφωνη με την βασική οδική αρτηρία που προβλέπει το Τοπικό Σχέδιο Λεμεσού και εγκρίθηκε από τη Δημοτική Επιτροπή στην συνεδρία αυτής την 6.4.84 (αρ. απόφασης 35
6403.3) Επισυνάπτεται σχετικό χωρομετρικό σχέδιο που δείχνει με κόκκινη γραμμή πως επηρεάζεται το εν λόγω τεμάχιο από αυτή την κεντρική οδική αρτηρία. Σημειώνεται ότι η εν λόγω άδεια διαχωρισμού έχει λήξει χωρίς να ανανεωθεί". 40

Το Κτηματολόγιο Λεμεσού στις 11 Μαρτίου, 1987, πλη-

ροφόρησε τον αιτητή ότι: "..... η εν λόγω άδεια διαχωρισμού έχει λήξει χωρίς να ανανεωθεί" και επανέλαβε το περιεχόμενο της πιο πάνω επιστολής του Δήμου.

- 5 Ο δικηγόρος του αιτητή στις 29 Μαΐου, 1987, με επιστολή του παραπονέθηκε στο Δήμο γιατί δεν στάλθηκε απάντηση στην αίτηση του ημερομηνίας 6 Απριλίου, 1986, για ανανέωση της άδειας διαχωρισμού και ζήτησε να του γνωστοποιηθεί απάντηση μέσα σε 30 μέρες, όπως προβλέπει
- 10 το Άρθρο 29 του Συντάγματος.

Στις 24 Ιουλίου, 1987, καταχωρήθηκε η προσφυγή.

Ο αιτητής προβάλλει τους πιο κάτω λόγους:-

15

1. Ότι η απόφαση και/ή παράλειψη του Δήμου είναι αντίθετη προς το Άρθρο 29 του Συντάγματος, τον περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμο, Κεφ. 96, και τον περί Δήμων Νόμο του 1985, (Αρ.111/85).

20

2. Η προσβαλλόμενη παράλειψη και/ή απόφαση να μην ανανεωθεί η άδεια παραβιάζουν την αρχή της ισότητας του Άρθρου 28 του Συντάγματος και λήφθηκε με υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας.

25

- Ο Δήμος από την άλλη υπόβαλε ότι η άδεια διαχωρισμού εξέπνευσε και έπαυσε να υπάρχει από 8 Απριλίου, 1986 και δεν είναι ανανεώσιμη, γιατί η κατασκευή του έργου για το οποίο δόθηκε δεν άρχισε, ότι η προσβαλλόμενη παράλειψη δεν είναι άκυρη, ούτε αντίθετη με οποιαδήποτε διάταξη του Συντάγματος, ή Νόμου, ή Κανονισμών και δεν έγινε καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας· ότι η άδεια που έληξε, εκτός άλλων, δεν μπορούσε να ανανεωθεί όπως ήταν, γιατί ο διαχωρισμός των οικοπέδων, με βάση αυτή, επέμβαινε πάνω στην κεντρική αρτηρία της Αγία Φύλαξης, που προνοείται στο τοπικό σχέδιο το οποίο είχε εγκριθεί από το Δήμο Λεμεσού· ότι, όπως είχε παρατηρήσει και το Κτηματολόγιο, δύο από τα υπό διαχωρισμό οικοπέδα είχαν πρόσοψη μικρότερη από την καθοριζόμενη από τους Περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Κανονισμούς, και τελικά ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.
- 30
- 35
- 40

Το Άρθρο 29 του Συντάγματος προβλέπει:-

"29.1. Έκαστος έχει το δικαίωμα ατομικώς ή ομού μετ' άλλων να υποβάλλη εγγράφους αιτήσεις η παράπονα προς οιαδήποτε αρμοδίαν δημοσίαν αρχήν δικαιούμενος ν' απαιτήσει, όπως αυτή επιληφθή αυτών και αποφασίση ταχέως. Η απόφασις της αρχής ταύτης δεόντως ητιολογημένη, γνωστοποιείται εγγράφως αμέσως εις τον υποβάλλοντα την αίτησιν ή τα παράπονα εν πάση περιπτώσει εντός προθεσμίας μη υπερβαινούσης τας τριάκοντα ημέρας.

2. Εφ' όσον ο ενδιαφερόμενος δεν ικανοποιείται εκ της αποφάσεως ή οσάκις ουδεμία απόφασις γνωστοποιήται προς αυτόν εντός της καθοριζομένης εν τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου προθεσμίας δύναται ο ενδιαφερόμενος ν' αγάγη ενώπιον αρμοδίου δικαστηρίου διά προσφυγής την υπόθεσιν, εις ήν αφορά η αίτησις ή το παράπονο αυτού."

Στην υπόθεση *Phedias Kyriakides and The Republic (Minister of Interior)*, 1 R.S.C.C. 66, στη σελ. 77 αποφασίστηκε:

"Article 29 embraces all cases where a person applies in writing to a competent public authority under the provisions of any specific law or otherwise.

.....

In the opinion of the Court paragraph 2 of Article 29 gives, inter alia, an aggrieved person a right of recourse to a competent court in respect of the failure to furnish him with a reply in accordance with paragraph 1 of such Article. It is clear that, where the competent public authority, which has failed to reply as above, is one of those referred to in paragraph 1 of Article 146, then this Court is the competent court in question and proceedings lie before it under Article 146 in respect of such failure itself to reply.

Where, however, a person who has not received a reply

as provided under Article 29, has proceeded under Article 146 in respect of the substance of the matter for which a reply had been sought then it cannot be said that such a person continues any longer to have 'any existing legitimate interest', as provided by paragraph 2 of Article 146, unless as a result of such failure itself he has suffered some material detriment which would entitle him to a claim for relief under paragraph 6 of Article 146 after obtaining a judgment of this Court under paragraph 4 of the same Article.

Therefore such a person cannot, as a rule, claim under Article 146 a distinct and separate decision of this Court in respect of the failure to comply with Article 29 when he has proceeded in respect of the substance of the matter for which a reply had been sought.

In the present case, as the Applicant has contested by his application the substance itself of the matter in respect of which he complains that he did not receive a reply under Article 29 and as further there is no evidence showing that he has suffered and material detriment as a result of the failure itself of the District Officer to give him a written and reasoned reply, the claim of Applicant for a distinct and separate decision of this Court on this issue fails."

(Βλ., επίσης, *Inez Cullen v. Republic (Minister of Interior)* (1974) 3 C.L.R. 101, *Panayiotopoulou-Toumazi v. Nicosia Municipality* (1985) 3 C.L.R. 2405).

Στην υπόθεση αυτή ο αιτητής προσβάλλει την ουσία του θέματος - δεύτερη θεραπεία που ζητά με βάση το Άρθρο 146 - και δεν ισχυρίζεται ότι έχει υποστεί βλάβη από την παράλειψη του Δήμου, σύμφωνα με το Άρθρο 29.

Άδεια που εκδίδεται από αρμόδια Αρχή με βάση το Άρθρο 3, του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96, όπως τροποποιήθηκε - (14/59, 67/63,6/64, 65/64, 12/69, 38/69, 13/74, 28/74, 24/78, 25/79, 80/82, 15/83, 9/86, 115/86, 199/86, 53/87, 87/87, 316/87, 108/88) - (0 Νόμος), ισχύει για ένα χρόνο από την ημερομηνία της έκ-

δοσής της.

Το Άρθρο 5 και η πρώτη επιφύλαξη, που είναι σχετική με την παρούσα υπόθεση, προβλέπει:-

5

"5. A permit shall be valid for one year from the date of the issue thereof:

Provided that, if the work or other matter is not completed within that period, the permit shall be renewable at any subsequent time if not conflicting with any Regulations in force at the time of such renewal, upon payment of the fee prescribed for the original permit or of two pounds whichever is the less. The permit so renewed shall be valid for one year from the date of renewal." ένα χρόνο από την ημερομηνία της έκδοσής της:

"Νοείται ότι, αν η εργασία ή άλλο πράγμα δεν συμπληρώνεται στην περίοδο αυτή, η άδεια θα είναι ανανεώσιμη σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρόνο αν δεν είναι αντίθετη με οποιουσδήποτε Κανονισμούς που ισχύουν το χρόνο της ανανέωσης, επί τη πληρωμή του δικαιώματος για την αρχική άδεια ή δύο λιρών οποιουδήποτε ποσό είναι μικρότερο. Η άδεια που ανανεώνεται θα είναι έγκυρη για ένα χρόνο από την ημερομηνία της ανανέωσης").

Η πιο πάνω νομοθετική πρόνοια ήταν το αντικείμενο στην Αναθεωρητική Έφεση *Nina Siman (No.2) v. The Municipality of Famagusta* (1972) 3 C.L.R. 329. Στις σελ. 334-335 διαβάζουμε:-

"The verb 'to complete' means to 'bring to an end, to finish' (see, inter alia, the Oxford Universal Dictionary): therefore, in their ordinary meaning the words 'not completed' in the proviso to section 5 are not applicable to any work other than work which has already started.

Not only there is nothing in the said proviso which can be taken as modifying, altering or qualifying the ordinary and natural meaning of the words 'not completed', but,

5 on the contrary, if it were intended to allow the renewal of a building permit even if the work authorized by it had not yet started before such permit had ceased to be in force, it would have been sufficient to provide only, 'that a permit shall be renewable at any subsequent time', without it having been necessary, to insert between the words 'that' and 'a permit' the sentence 'if the work or other matter is not completed within that period.'

10 So, in our opinion, the wording of the proviso to section 5 is capable of only one meaning, namely that building permit is not renewable thereunder unless the work or other matter to which it relates has started, but is not completed, before its expiry."

15 Στην υπόθεση *C. & R. Severis Estates Ltd. v. The Municipal Committee of Nicosia* (1985) 3 C.L.R. 1732, αποφασίστηκε ότι ανανέωση άδειας σημαίνει ανανέωση όπως αυτή ήταν αρχικά. Το σχετικό απόσπασμα είναι στη
20 σελ. 1740:-

25 "There is no provision in the law to the effect that a permit may be renewed even where the original plans in respect of which it was issued have been changed and, therefore, the answer to the question that has to be decided must be sought in the true meaning and effect of the proviso to section 5 above cited. To my mind to renew a permit means to renew it as it originally was. You cannot renew something different from what is in
30 existence. I am fortified in this view by the judgment in *R. v. The Licensing Justices of Crewkerne* [1888] 21 Q.B.D.85 where it was held by the Court of Appeal in England that where a licence was originally granted subject to the condition under s.49 of the Licensing Act,
35 1872, requiring the licensed premises to be closed during the whole of Sunday, it can only be renewed subject to that condition, and cannot be renewed as an ordinary seven-day licence. Lindley, L.J. in the course of his judgment said the following:- (at p.87).

40

' Now what is the meaning of applying for a renewal of a licence? It can only mean that the licence holder is

applying to renew that which is in existence and is on the point of expiring, which in the present case is a six-day, and not a seven-day licence'."

Άδεια είναι ανανεώσιμη αν η εργασία ή οποιοδήποτε άλλο πράγμα έχει αρχίσει αλλά δεν συμπληρώθηκε και η αρχική άδεια όπως ήταν δεν είναι αντίθετη με οποιουδήποτε Κανονισμούς που ισχύουν το χρόνο της ανανέωσης. 5

Το αρχικό βάρος απόδειξης των πιο πάνω το έχει ο αιτητής. 10

"Κανονισμοί" σημαίνει έγκυροι και ισχυροί Κανονισμοί. 15

Οι λόγοι της μη ανανέωσης που προβάλλονται από το Δήμο είναι:-

(α) Η εργασία δεν άρχισε το χρόνο της ισχύος της άδειας, και 20

(β) Η ανανέωσή της είναι αντίθετη με:-

(ι) Το Τοπικό Σχέδιο Πόλης που προβλέπει την κεντρική Λεωφόρο Αγίας Φύλαξης, και 25

(ιι) Ότι δύο από τα οικοπέδα έχουν μικρότερη πρόσοψη απ' ότι προβλέπουν οι Κανονισμοί.

Ο φάκελος του Δήμου, στον οποίο περιέχονται η άδεια και οι όροι της άδειας διαχωρισμού, είναι ενώπιον του Δικαστηρίου. Μια απλή ανάγνωση της άδειας και των όρων δεν αφήνει καμιά αμφιβολία πως η εκτέλεση της εργασίας δεν άρχισε. Αυτό άλλωστε αναφέρει και ο αιτητής στην επιστολή του, ημερομηνίας 6 Απριλίου, 1986, προς το Δήμο. Αυτό είναι αρκετό για να αποκλείσει τον αιτητή από το ευεργέτημα της πρώτης επιφύλαξης του Αρθρου 5 του Νόμου, δηλαδή του δικαιώματος ανανέωσης της αρχικής άδειας. 30
35

Αναφορικά με το λόγο (β), ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι το Τοπικό Σχέδιο Πόλης που προβάλλε- 40

5 ται από το Δήμο δεν έχει νομική ισχύ και ότι τα μόνα
 έγκυρα σχέδια είναι αυτά που δημοσιεύτηκαν στην Επίση-
 μη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 547, ημερομηνίας 12
 10 Ιανουαρίου, 1967, Αρ. Γνωστοποίησης 37. Η νομιμότητα
 του Τοπικού Σχεδίου Πόλης και/ ή δημιουργία, ή επέκτα-
 ση, ή διεύρυνση του οδικού δικτύου, όπως προβάλλεται
 από το Δήμο, πιθανό να αποτελέσει αντικείμενο αμφισβή-
 τησης, αν υποβληθεί νέα αίτηση διαχωρισμού, επειδή
 όμως δεν είναι αναγκαίο να αποφασιστεί για να κριθεί η
 10 παρούσα προσφυγή, δεν θα ασχοληθώ με αυτή.

15 Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι, ενώ δεν ανα-
 νεώθηκε η άδεια διαχωρισμού του αιτητή, παραχωρήθη-
 καν νέες άδειες, ή/και ανανεώθηκαν άλλες σε ιδιοκτήτες
 15 γης που βρίσκονται στην ίδια περιοχή ανατολικά και δυτι-
 κά της γης του αιτητή και τούτο είναι δυσμενής διάκριση
 για τον αιτητή και παραβίαση της αρχής της ισότητας που
 διασφαλίζεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος.

20 Παράβαση της αρχής της ισότητας υπάρχει αν διαπι-
 στωθεί διαφορετική μεταχείριση, δυσμενής, η οποία να
 μην είναι εύλογα δικαιολογημένη με αντικειμενικά κριτή-
 ρια.

25 Το μόνο στοιχείο που παρουσιάστηκε είναι η έκδοση
 άδειας οικοδομής στη Γιαννούλα Ν. Αγαπητού. Δεν
 αφορά ανανέωση άδειας. Κανένα στοιχείο δεν τέθηκε ενώ-
 πιον του Δικαστηρίου που να αποδεικνύει ή να δείχνει
 30 διαφορετική μεταχείριση.

35 Αν ο Δήμος ανανέωσε άδεια χωρίς να αρχίσει η εργα-
 σία, αντίθετα και κατά παράβαση του Άρθρου 5 του
 Νόμου, η απάντηση είναι ότι δεν μπορεί να υπάρξει ισότη-
 τα στην παρανομία. Αυτό έχει καθιερωθεί νομολογιακά
 σε πολλές υποθέσεις από το Δικαστήριο τούτο.

40 Στην υπόθεση *Praxitelis Voyiazianos v. Republic*
(Board for the Reinstatement of Dismissed Public
Officers (1967) 3 C.L.R. 239, στη σελ.243 ειπώθηκε:-

"There can be no right to equal treatment on an illegal
 basis; because in earlier cases the Respondent took an
 erroneous view of the law. Applicant in this recourse

cannot be held to be entitled to the same error on the part of the Respondent. The applicant had no legitimate interest to expect an illegal decision of the Respondent in his favour."

5

Στην υπόθεση *Andreas Ioanides v. Republic (Permits Authority and Another)* (1973) 3 C.L.R. 117 στη σελ. 122 αναφέρεται:-

"But, even assuming that the applicant's allegation was correct and that the respondents had in fact allowed registration of the vehicles in question in contravention of the regulations, such action could not amount to discrimination against the applicant because it is now well settled that the principle of equality of treatment applies only in cases of legality and, therefore, refusal by the Administration to repeat an unlawful act does not amount to discrimination. (See Conclusions from the Case Law of the Greek Council of State 1929 -1959 p. 182)."

10

15

20

(Βλ., μεταξύ άλλων *Kambouris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1165, *Skouridou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1081).

25

Είναι η προσφυγή εκπρόθεσμη;

Η διάταξη της παραγράφου 3 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, που προβλέπει την καταχώρηση της προσφυγής σε 75 μέρες, είναι επιτακτική και δημοσίας τάξεως - (*John Moran v. The Republic (Attorney-General and Minister of Interior)*, 1 R.S.C.C. 10).

30

Όσον αφορά την παράλειψη, ο χρόνος της προθεσμίας δεν τρέχει αν η παράλειψη είναι συνεχής.

35

Στην υπόθεση *Hassan Mustafa v. The Republic (Chief Revenue Officer)*, 1 R.S.C.C. 44, στη σελ. 47 ειπώθηκε:-

"Leaving aside 'decisions' or 'acts', with which the court is not concerned in this case, and dealing only with 'omissions', a distinction must be made between a non-continuing omission (e.g. the failure of a competent

40

authority to issue a permit in respect of something to be done on a particular date) and an omission which is of a continuing nature.....

- 5 With regard to the second submission of the counsel for the Respondent referred to above, once the Court has come to the conclusion that the alleged omission in question could be said to have continued up to the date of the hearing there can be no question of the application
10 being filed out of time under paragraph 3 of Art. 146."

15 Η παράλειψη του Δήμου στην παρούσα περίπτωση ήταν συνεχής. Ο αιτητής υπόβαλε αίτηση για ανανέωση της άδειας στις 6 Απριλίου, 1986, και στις 29 Μαΐου, 1987. Δεν υπήρξε συμμόρφωση με το Άρθρο 29. Η επιστολή του Κτηματολογίου, ημερομηνίας 11 Μαρτίου, 1987, δεν αναφέρεται στο Δήμο. (Βλ. *Panayiotopoulou-Toumazi v. Nicosia Municipality*, ανωτέρω).

- 20 Η προσφυγή δεν είναι εκπρόθεσμη.

25 Η μη ανανέωση της άδειας διαχωρισμού είναι σύμφωνη με τη νομοθετική πρόνοια του Άρθρου 5 του Νόμου. Δεν υπήρξε υπέρβαση εξουσίας.

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

- 30 Καμιά διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.